

תת"ע 1672/03/19 - מדינת ישראל נגד שיבאנלי איאד

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 1672-03-19 מדינת ישראל נ' שיבאנלי איאד
תיק חיצוני: 10152979638

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	שיבאנלי איאד

החלטה

בפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של הנאשם בתאריך 11/03/19.

הנאשם עותר לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ולתת לו את יומו בבית המשפט. לטענת הנאשם, הוא ביקש בפירוש, כי הזימון יישלח לעורך דינו, אך המאשימה לא עשתה כן והוא לא קיבל את הזימון לבית המשפט.

הנאשם מוסיף וטוען כי אם תתקבל הבקשה ייגרם לו עיוות דין מאחר והוא כופר בביצוע העבירה, ותשלל זכותו להשמיע דבריו בבית המשפט.

המאשימה מתנגדת לבקשה וטוענת כי הנאשם זומן כדיון.

דין והכרעה

לאחר עיון ושקילה נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות, על שני חלקיה.

על פי החוק וההלכה הנוהגת נדרשת קיומה של אחת מבין שתי העילות הקבועות בחוק- הצדק סביר להיעדרות, או קיומו של חשש ממשי לעיוות דין - לענין זה ראו סע' 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982; רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל (ניתנה ביום 29.12.09); רע"פ 5146/09 שרעב נ' מדינת ישראל (ניתנה ביום 28.7.09)

עיון באישור המסירה מלמד כי הנאשם קיבל את הזימון, ואף נטען בבקשתו כי הזימון התקבל לידי אולם הוא לא העביר אותו לבא הכוח המייצג אותו כך שלאחרון לא נודע מועד הדיון.

מבלי לקבוע מסמרות באשר לחובתה של המאשימה לזמן נאשמים גם ממשרד באי-כוחם מקום בו הם דורשים זאת, הרי שעניין זה נועד להסיר את החשש שמא דבר הדואר לא יגיע למועדו. מקום בו דבר הדואר הגיע ליעדו וההזמנה לדין אינה מבוססת על חזקת המסירה המתמצת בסימון "לא נדרש", איני סבור כי יש לאפשר לנאשמים ל"התחבא" מאחורי באי-כוחם.

כאמור לעיל, הנאשם קיבל לידיו את ההזמנה לדין וגם אם נקבל את דבריו האמורים, אין בכך כדי להוות הצדקה לאי התייצבותו לדין, שהרי שגגה אשר גרמה לאי התייצבות "אינה מהווה" סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדין, ואינה מצדיקה ביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם "[רע"פ 1446/14 ריאד אסדי (26.3.14), רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.18) - להלן: "עניין סאלם"]".

בנוסף לאמור לעיל, הבקשה דנן מוגשת בשיהוי ניכר, כשבעה חודשים מיום מסירת גזר הדין לידי הנאשם (27.3.19 - על פי אישור המסירה הסרוק במערכת נט המשפט). על פי הוראות החוק, ניתן להגיש בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר רק 30 ימים מיום שהומצא פסק הדין לנאשם (סעיף 130(ח) סיפא לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982).

גם טענתו הנוספת של הנאשם, באשר לעיוות הדין הנטען, דינה להידחות.

טענה כללית של הנאשם כי הוא כופר בביצוע העבירה אין בה כדי להצדיק החזרת הגלגל לאחור או קביעה כי המדובר בעיוות דין. כידוע, טענות בעלמא אינן מצדיקות בקשות כגון דא-

"לסיכום, על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה". רע"פ 8427-17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.18)

אשר על כן, לא התרשמתי כי קיימת הצדקה לאי התייצבותו של הנאשם או כי קיים חשש לעיוות דין ולפיכך אני דוחה את הבקשה.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ה' כסלו תש"פ, 03 דצמבר 2019, בהעדר הצדדים.